

N:o 22.

Af herr **J. J. Byström**, om ändring af 26 § förordningen angående försäljning af brännvin.

Meningen med lag och förordning är ju bland annat att främja allmänt väl och att se till, att ingen skall få »för egen nytta göra den andre men eller skada».

Med hänsyn härtill finnes emellertid åtskilligt, som brister. Icke minst är detta förhållandet i fråga om rusdryckslagstiftningen.

Så borde bland annat en krog icke få inrättas i ett hus, om det kan visas, att närmaste granne lider men däraf. Och att den ene husägaren och hans hyresgäster kunna utsättas för obehag och fara, genom att den andre tätt invid den förres egendom öppnar lägenhet för krogrörelse, är uppenbart.

Som exempel på det obehag, som en granne till en krog kan komma att få, tillåter jag mig att efter en Stockholmstidning anföra följande, som inträffade för ej särdeles länge sedan.

»Utskänkningsstället i hörnet af Mästersamuelsgatan och Norrlandsgatan besökes i mycket stor utsträckning af åkeriarbetare och andra, som ha häst och åkdon. Medan dessa personer inne på krogen inta förtäring, ställas åkdonen utanför. Passagen är här mycket trång med liflig kör- och gångtrafik, hvarför krogkundernas åkdon äro till stort hinder. Upprepade klagomål häröfver ha ingått från flere håll, utan att dock polisen kunnat göra något åt saken. Bland de många som klagat är äfven statsminister Lindman, som bor i huset midt emot krogen. Han har särskildt klagat

öfver att personer, som i vagn besöka honom, på grund af de många åkdonen utanför krogen haft stor svårighet att komma fram till statsministerns port.

För att göra hvad på polisen ankommer och för att i någon mån råda bot för det onda har den på Norrlandsgatan patrullerande konstapeln beordrats att under dagen hufvudsakligen uppehålla sig i nämnda gatukors. Men därigenom blir bevakningen på Norrlandsgatans öfriga del och angränsande tvärgator lidande.»

Denna krog måste emellertid bort. Men så var det också en af Sveriges högst uppsatte män, som yrkade därpå. Det är ju bra, att en krog sådan som denna kommer bort, men det är bättre, om den icke någonsin blir inrättad.

Utom den ekonomiska förlust, som en krog kan tillföra grannen t. ex. genom att hyggliga hyresgäster flytta, är den ju ock en moralisk fara för omgifningen.

Där grannarna fördenskull protestera mot en krogs inrättande, där bör den ej komma till stånd.

Många hafva beklagat sig öfver nuvarande förhållandet, och mig synes, att den lagförändring, jag nu föreslår, bör äfven af Riksdagen kunna anses hafva fog för sig.

På grund af hvad jag nu anført, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att mom. 1 § 26 i Kungl. Maj:ts förordning angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905 måtte få följande lydelse:

Försäljningsställe, som får inrättas först sedan närmaste grannar blifvit hörda och gifvit sitt bifall, skall vara beläget vid öppen gata, väg eller torg.

Stockholm den 22 jan. 1908.

J. Byström.